

Dziennik Urzędowy L 130

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

24 kwietnia 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 ... 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/559 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do wprowadzenia szczególnych środków reagowania na epidemię COVID-19 7
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/560 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 508/2014 i (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu złagodzenie skutków epidemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury 11
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/561 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania niektórych jego przepisów ⁽¹⁾ 18

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/562 z dnia 23 kwietnia 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie 23

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/563 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/564 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/298 w sprawie wspierania przez Unię działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności w zakresie monitorowania i kontroli oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 27

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Decyzja Zarządu Agencji Wsparcia BERIC (Urzędu BERIC) z dnia 10 września 2019 r. ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące ograniczeń niektórych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach działań prowadzonych przez Urząd BERIC 28

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/558

z dnia 23 kwietnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 177, 178 i 322 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie zostały w sposób bezprecedensowy dotknięte skutkami epidemii COVID-19. Obecny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego hamuje wzrost w państwach członkowskich, co z kolei pogłębia poważne niedobory płynności spowodowane nagłym i znaczącym wzrostem inwestycji publicznych potrzebnych w ich systemach opieki zdrowotnej oraz w innych sektorach gospodarki. Stworzyło to wyjątkową sytuację, której rozwiązanie wymaga użycia szczególnych środków.
- (2) W odpowiedzi na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego dokonano już zmian rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 ⁽³⁾ i (UE) nr 1303/2013 ⁽⁴⁾, w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 ⁽⁵⁾, w celu zapewnienia większej elastyczności w realizacji programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego („EFRR”), Europejskiego Funduszu Społecznego („EFS”) i Funduszu Spójności (zwa-

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 kwietnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2020 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

nych łącznie „funduszami”), a także Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego („EFMR”). Aby przyczynić się do skutecznej reakcji na obecny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego znacząco rozszerzono zakres wsparcia z EFRR.

- (3) Jednak nadal nasilają się poważne negatywne skutki dla gospodarek i społeczeństw Unii. Konieczne jest zatem zapewnienie państwom członkowskim, na zasadzie wyjątku, dodatkowej elastyczności, aby umożliwić im reagowanie na ten bezprecedensowy kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego poprzez zwiększenie możliwości uruchamiania wszystkich niewykorzystanych środków wsparcia z funduszy.
- (4) Mając na uwadze złagodzenie obciążenia budżetów publicznych w odpowiedzi na obecny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, należy umożliwić państwom członkowskim zwracanie się, na zasadzie wyjątku, o zastosowanie w odniesieniu do programów polityki spójności stopy dofinansowania w wysokości 100 % na rok obrachunkowy 2020–2021, zgodnie ze środkami budżetowymi i z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych. Na podstawie oceny stosowania tej wyjątkowej stopy dofinansowania Komisja może zaproponować przedłużenie tego środka.
- (5) Dążąc do zapewnienia państwom członkowskim dodatkowej elastyczności w odniesieniu do realokacji zasobów na potrzeby dostosowanego do potrzeb reagowania na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, należy wprowadzić lub zwiększyć możliwości przesuwania środków finansowych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” między EFRR, EFS i Funduszem Spójności. Ponadto należy, na zasadzie wyjątku i przy poszanowaniu określonych w Traktacie celów polityki spójności, zwiększyć możliwości przesuwania przez państwa członkowskie środków między kategoriami regionów, mając na uwadze szerokie oddziaływanie kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego. Takie przesunięcia nie powinny wpływać na środki w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”, dodatkowe środki przeznaczone dla regionów najbardziej oddalonych, a także wsparcie dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym.
- (6) W celu umożliwienia państwom członkowskim szybkiego wykorzystania dostępnych środków w odpowiedzi na epidemię COVID-19 oraz uwzględniając fakt, że ze względu na zaawansowany etap wdrażania okresu programowania 2014–2020 realokacja zasobów może dotyczyć wyłącznie zasobów dostępnych na potrzeby programowania na 2020 r., uzasadnione jest zwolnienie państw członkowskich, na zasadzie wyjątku, z obowiązku zachowania zgodności z wymogami koncentracji tematycznej na resztę okresu programowania.
- (7) Aby umożliwić państwom członkowskim skupienie się na podejmowaniu działań niezbędnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 oraz aby ograniczyć obciążenia administracyjne, należy uprościć niektóre wymogi proceduralne związane z realizacją programów i audytów. W szczególności przez resztę okresu programowania umowy partnerstwa nie powinny być zmieniane, bez względu na to czy jest to w celu odzwierciedlenia w nich wcześniejszych zmian w programach operacyjnych, czy też wprowadzania jakichkolwiek innych zmian. Należy odroczyć terminy składania rocznych sprawozdań z wdrażania za 2019 r. oraz przekazania sprawozdania podsumowującego sporządzanego przez Komisję w oparciu o te roczne sprawozdania z wdrażania. Jeżeli chodzi o fundusze i EFMR, należy także wyraźnie przewidzieć rozszerzenie możliwości stosowania przez instytucje audytowe niestatystycznej metody doboru próby w odniesieniu do roku obrachunkowego 2019–2020.
- (8) Właściwe jest doprecyzowanie, że na zasadzie wyjątku należy zezwolić na uznawanie za kwalifikowalne wydatków poniesionych w związku z zakończonymi lub w pełni zrealizowanymi operacjami zwiększającymi zdolność reagowania kryzysowego w kontekście epidemii COVID-19. Wybór takich operacji powinien być możliwy nawet przed przyjęciem przez Komisję niezbędnej zmiany programu. Należy przewidzieć szczegółowe zasady powoływania się na epidemię COVID-19, jako siłę wyższą w kontekście anulowania zobowiązań.
- (9) Przez resztę okresu programowania, w przypadku gdy konieczne jest dokonanie zmian instrumentów finansowych w celu zapewnienia skutecznej reakcji na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, należy – w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych oraz opóźnień we wdrażaniu – odstąpić od wymogu przeglądu oraz aktualizacji ocen *ex ante* i złożenia – w ramach dokumentów potwierdzających – zaktualizowanych biznesplanów lub równoważnych dokumentów wykazujących, iż udzielone wsparcie zostało wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem. Należy rozszerzyć możliwość wspierania kapitału obrotowego za pomocą instrumentów finansowych w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).
- (10) Dążąc do zapewnienia, aby państwa członkowskie mogły w pełni wykorzystać wsparcie płynące z funduszy i z EFMR, należy zapewnić dodatkową elastyczność w zakresie obliczania płatności salda końcowego na koniec okresu programowania.

- (11) W celu ułatwienia realizacji przesunięć dopuszczonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, warunek określony w art. 30 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁶⁾ dotyczący przeznaczenia środków na ten sam cel nie powinien mieć zastosowania do przesunięć proponowanych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (12) W celu zapewnienia spójności między podejściem przyjętym w tymczasowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 oraz z zasadami przyznawania pomocy *de minimis*, z jednej strony, a warunkami wsparcia dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji z EFRR, z drugiej strony, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 1301/2013, aby umożliwić udzielenie wsparcia takim przedsiębiorstwom w tych szczególnych okolicznościach.
- (13) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie reakcja na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego poprzez wprowadzenie środków zapewniających elastyczność w dziedzinie udzielania wsparcia z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych („EFSI”), nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (14) Ze względu na pilny charakter sytuacji związanej z epidemią COVID-19, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (15) Z uwagi na epidemię COVID-19 oraz pilną potrzebę zareagowania na związaną z nią sytuację kryzysową w dziedzinie zdrowia publicznego oraz jej społeczne i gospodarcze skutki, uznano za właściwe wprowadzenie wyjątku od ośmiotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1301/2013

Art. 3 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 otrzymuje brzmienie:

„d) przedsiębiorstw w trudnej sytuacji w rozumieniu unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa; przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie zgodne z tymczasowymi ramami środków pomocy państwa (*) lub rozporządzeniami Komisji (UE) nr 1407/2013 (**), (UE) nr 1408/2013 (***) oraz (UE) nr 717/2014 (****) nie uznaje się za przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji na potrzeby niniejszej litery;

(*) Dz.U. C 91 I z 20.3.2020, s. 1.

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

(***) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

(****) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 45).”

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części drugiej tytułu II dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ V

Nadzwyczajne środki na potrzeby wykorzystania EFSI w odpowiedzi na epidemię COVID-19

Artykuł 25a

Nadzwyczajne środki na potrzeby wykorzystania EFSI w odpowiedzi na epidemię COVID-19

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 60 ust. 1 oraz art. 120 ust. 3 akapity pierwszy i czwarty, na wniosek państwa członkowskiego możliwe jest zastosowanie do wydatków zadeklarowanych we wnioskach o płatność w roku obrachunkowym rozpoczynającym się w dniu 1 lipca 2020 r. i kończącym się w dniu 30 czerwca 2021 r. stopy dofinansowania w wysokości 100 % dla jednej osi priorytetowej lub większej ich liczby w ramach programu wspieranego przez EFRR, EFS lub Fundusz Spójności.

Wnioski o zmianę stopy dofinansowania należy składać zgodnie z procedurą zmiany programów określoną w art. 30 i dołączyć do nich zmieniony program lub zmienione programy. Stopa dofinansowania w wysokości 100 % ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy odpowiednia zmiana programu została zatwierdzona przez Komisję przed złożeniem ostatecznego wniosku o płatność okresową zgodnie z art. 135 ust. 2.

Przed złożeniem pierwszego wniosku o płatność dotyczącego roku obrachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1 lipca 2021 r. państwa członkowskie przedstawiają tabelę, o której mowa w art. 96 ust. 2 lit. d) ppkt (ii), potwierdzającą stopę dofinansowania mającą zastosowanie w trakcie roku obrachunkowego kończącego się w dniu 30 czerwca 2020 r. w odniesieniu do priorytetów, których dotyczyło tymczasowe zwiększenie do 100 %.

2. W odpowiedzi na epidemię COVID-19, na wniosek państw członkowskich, środki dostępne na potrzeby programowania na 2020 r. w ramach celu »Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia« mogą zostać przesunięte między EFRR, EFS i Funduszem Spójności, bez względu na wartości procentowe, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a)–d).

Wymogi określone w art. 92 ust. 4 nie mają zastosowania do tych przesunięć.

Przesunięcia nie mają wpływu na środki przeznaczone na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zgodnie z art. 92 ust. 5 ani na pomoc dla osób najbardziej potrzebujących w ramach celu »Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia« zgodnie z art. 92 ust. 7.

Środki przenoszone między EFRR, EFS i Funduszem Spójności na podstawie niniejszego ustępu muszą być wydatkowane zgodnie z przepisami funduszu, do którego trafią przesunięte środki.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 93 ust. 1 i w uzupełnieniu możliwości przewidzianej w art. 93 ust. 2, środki dostępne na programowanie na 2020 r. mogą, na wniosek państwa członkowskiego, zostać przesunięte między kategoriami regionów w ramach odpowiedzi na epidemię COVID-19.

4. Wnioski o przesunięcia na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu należy składać zgodnie z procedurą zmiany programów określoną w art. 30, odpowiednio je uzasadnić oraz dołączyć do nich zmieniony program lub zmienione programy, ze wskazaniem, w stosownych przypadkach, przesuniętych kwot w podziale na fundusz oraz na kategorię regionu.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń dotyczących poszczególnych funduszy, alokacje finansowe określone w złożonych wnioskach o zmiany programu lub w przesunięciach zgłoszonych na podstawie art. 30 ust. 5 niniejszego rozporządzenia w dniu lub po dniu 24 kwietnia 2020 r. nie podlegają wymogom dotyczącym koncentracji tematycznej określonym w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 16, od dnia 24 kwietnia 2020 r. umowy partnerstwa nie podlegają zmianie, a zmiany programu nie pociągają za sobą zmiany umów partnerstwa.

Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 1, art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2, od dnia 24 kwietnia 2020 r. nie weryfikuje się spójności programów oraz ich wdrażania z umową partnerstwa.

7. Art. 65 ust. 6 nie ma zastosowania do operacji wspierających zdolności reagowania na kryzys w kontekście epidemii COVID-19, o których mowa w art. 65 ust. 10 akapit drugi.

Na zasadzie odstępstwa od art. 125 ust. 3 lit. b) takie operacje mogą zostać wybrane do udzielenia wsparcia z EFRR lub EFS przed przyjęciem zmienionego programu.

8. Na potrzeby art. 87 ust. 1 lit. b), w przypadku powołania się na epidemię COVID-19, jako działanie siły wyższej, informacje na temat kwot, dla których niemożliwe było złożenie wniosku o płatność, są przedstawiane na poziomie zagregowanym w podziale na priorytety w odniesieniu do operacji o łącznych kosztach kwalifikowalnych poniżej 1 000 000 EUR.

9. Roczne sprawozdanie z wdrażania programu, o którym mowa w art. 50 ust. 1, za rok 2019 przedkłada się do dnia 30 września 2020 r. w odniesieniu do wszystkich EFSI, na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy. Odpowiednio odroczone może zostać przekazanie sprawozdania podsumowującego przygotowywanego przez Komisję w 2020 r. na podstawie art. 53 ust. 1.

10. Na zasadzie odstępstwa od art. 37 ust. 2 lit. g) nie jest wymagany przegląd lub uaktualnienie ocen *ex ante*, jeżeli dokonanie zmian w instrumentach finansowych jest konieczne w celu zapewnienia skutecznej odpowiedzi na epidemię COVID-19.

11. W przypadku gdy instrumenty finansowe zapewniają wsparcie w formie kapitału obrotowego dla MŚP zgodnie z art. 37 ust. 4 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, nie jest wymagane złożenie – w ramach dokumentów potwierdzających – nowych lub zaktualizowanych biznesplanów lub równoważnych dokumentów i dowodów pozwalających na weryfikację, czy wsparcie otrzymane za pośrednictwem instrumentów finansowych wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem.

Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, takie wsparcie może być również udzielane przez EFRROW w ramach działań, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 i które są istotne z punktu widzenia wdrażania instrumentów finansowych. Takie wydatki kwalifikowalne nie mogą przekraczać 200 000 EUR.

12. Do celów art. 127 ust. 1 akapit drugi, epidemia COVID-19 stanowi należycie uzasadniony przypadek, na który mogą powoływać się instytucje audytowe w oparciu o swoją profesjonalną ocenę celem zastosowania w odniesieniu do roku obrachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1 lipca 2019 r. i kończącego się w dniu 30 czerwca 2020 r. niestandardowej metody doboru próby.

13. Na potrzeby stosowania art. 30 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (*), warunek dotyczący przeznaczenia środków na ten sam cel nie ma zastosowania do przesunięć dokonywanych na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).";

2) w art. 130 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wkład z funduszy lub z EFMR realizowany poprzez płatności salda końcowego dla każdego priorytetu w podziale na fundusz oraz na kategorię regionów w ostatnim roku obrachunkowym nie może przekraczać o więcej niż 10 % wkładu z funduszy lub z EFMR dla każdego priorytetu w podziale na fundusz oraz na kategorię regionów, jak określono w decyzji Komisji o przyjęciu programu operacyjnego.

Wkład z funduszy lub z EFMR realizowany poprzez płatności salda końcowego w ostatnim roku obrachunkowym nie może przekraczać zadeklarowanych kwalifikowalnych wydatków publicznych lub wkładu z każdego funduszu i każdej kategorii regionów na rzecz każdego programu operacyjnego, jak określono w decyzji Komisji o przyjęciu programu operacyjnego, w zależności od tego, która wartość jest niższa.”.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. GRIĆ RADMAN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/559**z dnia 23 kwietnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do wprowadzenia szczególnych środków reagowania na epidemię COVID-19**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy mające zastosowanie do Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (zwanego dalej „Funduszem”).
- (2) Państwa członkowskie odczuwają na bezprecedensową skalę skutki epidemii COVID-19. Kryzys pociąga za sobą większe zagrożenia dla osób w najtrudniejszej sytuacji, takich jak osoby najbardziej potrzebujące, w szczególności z powodu zakłócenia udzielania wsparcia ze środków Funduszu.
- (3) Aby można było natychmiast zacząć łagodzić skutki kryzysu dla osób najbardziej potrzebujących, wydatki na operacje zwiększające zdolności reagowania kryzysowego w obliczu epidemii COVID-19 powinny być kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.
- (4) Aby zmniejszyć obciążenie budżetów publicznych w reakcji na epidemię COVID-19 należy wyjątkowo umożliwić państwom członkowskim wnioskowanie o współfinansowanie na poziomie 100 % w roku obrachunkowym 2020–2021, zgodnie ze środkami budżetowymi i pod warunkiem dostępności finansowania. Komisja może, na podstawie oceny stosowania tego wyjątkowego poziomu współfinansowania, zaproponować przedłużenie obowiązywania tego środka.
- (5) W celu zapewnienia, aby osoby najbardziej potrzebujące mogły nadal otrzymywać pomoc ze środków Funduszu w bezpiecznych warunkach, konieczne jest zapewnienie wystarczającej elastyczności państwom członkowskim, aby mogły one dostosowywać swoje wsparcie do aktualnej sytuacji, w oparciu o konsultacje z organizacjami partnerskimi, w tym przez umożliwienie dostarczania pomocy w inny sposób, za pomocą bonów lub kart w formie elektronicznej lub w innej formie, oraz przez umożliwienie państwom członkowskim zmiany niektórych elementów programu operacyjnego bez konieczności przyjęcia decyzji Komisji. Aby zapewnić bezpieczną pomoc osobom w najtrudniejszej sytuacji należy także umożliwić zapewnienie organizacjom partnerskim niezbędnych materiałów i środków ochrony osobistej ze środków spoza budżetu na pomoc techniczną.
- (6) Należy ustanowić przepisy szczególne na potrzeby ustalania kosztów kwalifikowalnych ponoszonych przez beneficjentów w przypadku opóźnienia, zawieszenia lub niepełnej realizacji operacji z powodu epidemii COVID-19.
- (7) Aby umożliwić państwom członkowskimi skupienie wysiłków na wprowadzaniu środków reagowania na epidemię COVID-19 i zapobieganiu zakłóceniom – z powodu ryzyka przeniesienia wirusa – udzielania wsparcia osobom najbardziej potrzebującym, należy ustanowić szczególne środki w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego władz i zapewnić elastyczność w zakresie spełniania niektórych wymogów prawnych, w szczególności dotyczących monitorowania, kontroli i audytu.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2020 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1).

- (8) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wprowadzenie szczególnych środków w celu zapewnienia skutecznego wdrażania Funduszu w trakcie epidemii COVID-19, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej ("TUE"). Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (9) Ze względu na pilną potrzebę wsparcia niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (10) Ze względu na pilną potrzebę związaną z wyjątkowymi okolicznościami spowodowanymi epidemią COVID-19, za stosowne uznano zastosowanie wyjątku od ośmioletniego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 223/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 223/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 9 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do celów zmiany elementów programu operacyjnego objętych, odpowiednio, podsekcjami 3.5 i 3.6 oraz sekcją 4 wzorów prezentacji programu operacyjnego określonych w załączniku I lub elementów określonych w art. 7 ust. 2 lit. a), b), c), d), e) i g), w przypadku gdy wprowadzane do nich zmiany są wynikiem reagowania kryzysowego na epidemię COVID-19.”;

- 2) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego terminem przedstawienia rocznego sprawozdania z wdrażania za rok 2019 jest dzień 30 września 2020 r.”;

- 3) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, na wniosek państwa członkowskiego, do wydatków publicznych zadeklarowanych we wnioskach o płatność w roku obrachunkowym rozpoczynającym się w dniu 1 lipca 2020 r. i kończącym się w dniu 30 czerwca 2021 r. może być zastosowany poziom współfinansowania w wysokości 100 %.

Wnioski o zmianę poziomu współfinansowania składa się zgodnie z procedurą zmiany w programach operacyjnych określoną w art. 9 i dołącza się do nich zmieniony program. Poziom współfinansowania w wysokości 100 % ma zastosowanie wyłącznie jeśli odpowiednia zmiana programu operacyjnego została zatwierdzona przez Komisję przed złożeniem ostatecznego wniosku o płatność okresową zgodnie z art. 45 ust. 2.

Przed złożeniem pierwszego wniosku o płatność dotyczącego roku obrachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1 lipca 2021 r. państwa członkowskie przedstawiają tabelę, o której mowa w sekcji 5.1 wzorów prezentacji programu operacyjnego określonych w załączniku I, potwierdzającą poziom współfinansowania mający zastosowanie w trakcie roku obrachunkowego kończącego się w dniu 30 czerwca 2020 r.”;

- 4) w art. 22 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wydatki na operacje zwiększające zdolności reagowania kryzysowego na epidemię COVID-19 są kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.”;

- 5) w art. 23 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Żywność lub podstawową pomoc materialną można dostarczać osobom najbardziej potrzebującym bezpośrednio lub pośrednio, na przykład za pomocą bonów lub kart, w formie elektronicznej lub w innej formie, pod warunkiem że takie bony lub karty lub inne instrumenty mogą zostać wymienione tylko na żywność lub podstawową pomoc materialną.”;

6) w art. 26 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) koszty zakupu żywności lub podstawowej pomocy materialnej i koszty zakupu materiałów i środków ochrony osobistej dla organizacji partnerskich;”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) koszty administracyjne oraz koszty przygotowania, transportu i magazynowania ponoszone przez organizacje partnerskie, w zryczałtowanej wysokości 5 % kosztów, o których mowa w lit. a); lub 5 % wartości produktów żywnościowych zbywanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;”;

7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Kwalifikowalność wydatków na operacje wspierane ze środków PO I w trakcie ich zawieszenia ze względu na epidemię COVID-19

Opóźnienia w dostarczaniu żywności lub podstawowej pomocy materialnej ze względu na epidemię COVID-19 nie powodują zmniejszenia kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez podmiot, który dokonał zakupu, ani przez organizacje partnerskie zgodnie z art. 26 ust. 2. Takie koszty można w całości deklorować Komisji zgodnie z art. 26 ust. 2, zanim żywność lub podstawowa pomoc materialna zostanie dostarczona osobom najbardziej potrzebującym, pod warunkiem że dostawy zostaną wznowione po ustaniu kryzysu związanego z epidemią COVID-19.

Jeżeli żywność ulegnie zepsuciu z powodu zawieszenia dostaw w wyniku epidemii COVID-19, koszty określone w art. 26 ust. 2 lit. a) nie zostają zmniejszone.

Artykuł 26b

Kwalifikowalność wydatków na operacje wspierane ze środków PO II lub ze środków na pomoc techniczną w trakcie ich zawieszenia ze względu na epidemię COVID-19

1. W przypadku operacji, których realizacja została zawieszona ze względu na epidemię COVID-19, państwo członkowskie może uznać wydatki poniesione w okresie zawieszenia za wydatki kwalifikowalne, nawet jeśli nie świadczono żadnych usług, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

a) realizację operacji zawieszono po dniu 31 stycznia 2020 r.;

b) operację zawieszono ze względu na epidemię COVID-19;

c) wydatki poniesiono i uregulowano;

d) wydatki stanowią rzeczywisty koszt dla beneficjenta i nie można ich odzyskać ani zrekompensować; w przypadku gdy odzyskiwania i rekompensaty wydatków nie zapewnia dane państwo członkowskie, to państwo członkowskie może uznać ten warunek za spełniony na podstawie oświadczenia beneficjenta; odzyskane i zrekompensowane kwoty odlicza się od wydatków;

e) okres, w którym dokonano wydatków, nie wykracza poza okres zawieszenia operacji.

2. W przypadku operacji, których koszt jest zwracany beneficjentowi na podstawie uproszczonych form kosztów, jeżeli realizację działań będących podstawą zwrotu zawieszono ze względu na epidemię COVID-19, dane państwo członkowskie może dokonać zwrotu na rzecz beneficjenta na podstawie wyników planowanych na okres zawieszenia, nawet jeżeli nie zrealizowano żadnych działań, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

a) realizację działań zawieszono po dniu 31 stycznia 2020 r.;

b) działania zawieszono ze względu na epidemię COVID-19;

c) uproszczone formy kosztów odpowiadają rzeczywistym kosztom poniesionym przez beneficjenta, co musi być przez niego wykazane, i nie mogą zostać odzyskane ani zrekompensowane; w przypadku gdy odzyskiwania i rekompensaty wydatków nie zapewnia dane państwo członkowskie, państwo to może uznać ten warunek za spełniony na podstawie oświadczenia beneficjenta; kwoty odzyskane i zrekompensowane odlicza się od kwoty odpowiadającej uproszczonej formie kosztów;

d) okres, którego dotyczy zwrot na rzecz beneficjenta, nie wykracza poza okres zawieszenia działań.

W przypadku operacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwo członkowskie może dokonać zwrotu na rzecz beneficjenta na podstawie kosztów, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że spełnione zostały warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Jeżeli państwo członkowskie dokonuje zwrotu na rzecz beneficjenta na podstawie zarówno akapitu pierwszego, jak i drugiego, zapewnia, by koszty wynikające z tych samych wydatków zwrócono tylko raz.

Artykuł 26c

Kwalifikowalność wydatków na operacje wspierane ze środków PO II lub ze środków na pomoc techniczną, które nie zostały w pełni zrealizowane ze względu na epidemię COVID-19

1. Państwo członkowskie może uznać wydatki na operacje, które nie zostały w pełni zrealizowane ze względu na epidemię COVID-19, za wydatki kwalifikowalne, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) realizacja operacji ustała po dniu 31 stycznia 2020 r.;
- b) realizacja operacji ustała ze względu na epidemię COVID-19;
- c) wydatki poprzedzające ustanie realizacji operacji zostały poniesione przez beneficjenta i uregulowane.

2. W przypadku operacji, w odniesieniu do których zwrot na rzecz beneficjenta następuje na podstawie uproszczonych form kosztów, państwo członkowskie może uznać wydatki na operacje, których w pełni nie zrealizowano ze względu na epidemię COVID-19, za wydatki kwalifikowalne, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) realizacja operacji ustała po dniu 31 stycznia 2020 r.;
- b) realizacja operacji ustała ze względu na epidemię COVID-19;
- c) działania objęte uproszczonymi formami kosztów zrealizowano przynajmniej częściowo przed ustaniem realizacji operacji.

W przypadku operacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwo członkowskie może dokonać zwrotu na rzecz beneficjenta na podstawie kosztów, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że spełnione zostały warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Jeżeli państwo członkowskie dokonuje zwrotu na rzecz beneficjenta zarówno na podstawie akapitu pierwszego, jak i drugiego, zapewnia, aby koszty wynikające z tych samych wydatków zwrócono tylko raz.”;

8) w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a Państwo członkowskie może, na podstawie analizy możliwych zagrożeń, przewidzieć mniej surowe wymogi dotyczące kontroli i ścieżki audytu w odniesieniu do dystrybucji żywności lub podstawowej pomocy materialnej dla osób najbardziej potrzebujących w okresie epidemii COVID-19.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. GRLIĆ RADMAN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/560**z dnia 23 kwietnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenia (UE) nr 508/2014 i (UE) nr 1379/2013 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu złagodzenie skutków epidemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 175,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor rybołówstwa i akwakultury ucierpiał szczególnie z powodu zakłóceń rynku, które wynikają ze znaczącego spadku popytu wskutek epidemii COVID-19. Zamknięcie miejsc sprzedaży, rynków, punktów zbytu i sieci dystrybucji spowodowało znaczny spadek cen i wielkości sprzedaży. Spadek popytu i cen, w połączeniu z wrażliwym i złożonym charakterem łańcucha dostaw, sprawił, że działalność flot rybackich i producentów żywności pochodzenia morskiego przynosi straty. W związku z tym rybacy zostali zmuszeni do pozostania w portach, a hodowcy z sektora akwakultury będą zmuszeni dokonać odrzutów lub zniszczyć swoje produkty w ciągu najbliższych kilku tygodni.
- (2) Należy przewidzieć możliwość, aby Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 ⁽²⁾, mógł do dnia 31 grudnia 2020 r. wspierać środki szczególne mające na celu złagodzenie skutków epidemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury. Środki te powinny obejmować wsparcie w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej, w tym w przypadku rybołówstwa śródlądowego oraz rybaków łowiących z brzegu, oraz wsparcie w związku ze stratami gospodarczymi poniesionymi przez producentów akwakultury i przedsiębiorstwa przetwórcze oraz w regionach najbardziej oddalonych, pod warunkiem że wymienione zdarzenia stanowią skutek epidemii COVID-19. Środki te powinny również obejmować przyznawanie kapitału obrotowego producentom akwakultury i przedsiębiorstwom przetwórczym oraz wsparcie dla organizacji producentów i związków organizacji producentów w zakresie składowania produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ⁽³⁾. Wydatki na działania wspierane w ramach powyższych środków powinny być kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.
- (3) Zasoby dostępne na zobowiązania w ramach EFMR podlegające zarządzaniu dzielonemu należy podzielić w sposób, który zapewni ustanowienie stałych kwot na rzecz kontroli rybołówstwa i gromadzenia danych naukowych, zezwalając przy tym na wykorzystanie 10 % tych kwot na środki związane z złagodzeniem skutków epidemii COVID-19, oraz na rzecz rekompensat za dodatkowe koszty w regionach najbardziej oddalonych. Pozostałe zasoby podlegające zarządzaniu dzielonemu powinny być przydzielane przez państwa członkowskie zgodnie z ich potrzebami.
- (4) Biorąc pod uwagę znaczne społeczno-gospodarcze skutki epidemii COVID-19 i zapotrzebowanie na płynność w gospodarce, należy umożliwić wspieranie tymczasowego zaprzestania działalności połowowej w związku z kryzysem spowodowanym epidemią COVID-19, przy czym maksymalny poziom współfinansowania powinien wynosić 75 % kwalifikowalnych wydatków publicznych.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2020 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

- (5) Ze względu na potrzebę elastycznej realokacji zasobów finansowych w celu zaradzenia skutkom epidemii COVID-19, udzielanie wsparcia w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej spowodowanym epidemią COVID-19 nie powinno podlegać pułapowi finansowemu. Nie powinno to wpływać na istniejący pułap finansowy w odniesieniu do innych przypadków tymczasowego zaprzestania działalności połowowej. Nadal powinien mieć zastosowanie obowiązek odliczania wsparcia przyznanego w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej od wsparcia przyznanego w związku z trwałym zaprzestaniem działalności połowowej tego samego statku. W odniesieniu do środków związanych z złagodzeniem skutków epidemii COVID-19 wymóg działalności przez 120 dni powinien zostać proporcjonalnie zmniejszony w przypadku właścicieli statków zarejestrowanych od mniej niż dwóch lat oraz rybaków, którzy rozpoczęli pracę w okresie krótszym niż dwa lata poprzedzające złożenie wniosku o wsparcie.
- (6) Z uwagi na pilny charakter potrzebnego wsparcia należy umożliwić rozszerzenie zakresu stosowania procedury uproszczonej, aby uwzględnić zmiany do programów operacyjnych związane ze środkami szczególnymi oraz z realokacją zasobów finansowych na potrzeby tych środków w celu zaradzenia skutkom epidemii COVID-19. Procedura uproszczona powinna obejmować zmiany niezbędne do pełnego wdrożenia przedmiotowych środków, w tym ich wprowadzenie oraz opis metod obliczania wsparcia.
- (7) Biorąc pod uwagę kluczową rolę organizacji producentów w zarządzaniu kryzysem, pułap wsparcia na rzecz planów produkcji i obrotu należy podwyższyć do 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu. W związku z tym rodzajem wsparcia państwa członkowskie powinny mieć również możliwość przyznawania organizacjom producentów zaliczek w wysokości do 100 % wsparcia finansowego.
- (8) Nagłe zakłócenia działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury z powodu epidemii COVID-19 oraz wynikające z tego ryzyko załamania rynków produktów rybołówstwa i akwakultury sprawiają, że należy ustanowić mechanizm na rzecz składowania produktów rybołówstwa i akwakultury przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Rozwiązanie to będzie miało na celu wsparcie większej stabilności rynku, ograniczenie ryzyka marnowania takich produktów lub skierowania ich do produkcji żywności nieprzeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także przyczyni się do zniwelowania wpływu kryzysu na rentowność produktów. Mechanizm ten powinien umożliwiać producentom z sektora rybołówstwa i akwakultury korzystanie z tych samych technik konserwowania w odniesieniu do podobnych gatunków, aby zapewnić utrzymanie uczciwej konkurencji między producentami.
- (9) Uwzględniając nagły charakter i skalę spadku popytu na produkty rybołówstwa i akwakultury z powodu epidemii COVID-19, należy umożliwić zwiększenie ilości, które kwalifikują się do uzyskania dopłat do składowania, do 25 % rocznych ilości danych produktów przeznaczonych do sprzedaży przez daną organizację producentów.
- (10) Aby umożliwić państwom członkowskim szybkie reagowanie w obliczu nagłego i nieprzewidywalnego charakteru epidemii COVID-19, należy je uprawnnić do ustalania cen progowych dla ich organizacji producentów celem aktywowania mechanizmu składowania. Takie ceny progowe powinny być ustalane w taki sposób, by utrzymać uczciwą konkurencję między podmiotami gospodarczymi.
- (11) EFMR powinien również być dostępny w przypadku środków w celu zrekompensowania strat gospodarczych wynikających z epidemii COVID-19 poniesionych przez podmioty zajmujące się połowami, hodowlą i przetwarzaniem niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych, a także obrotem tymi produktami, w szczególności strat gospodarczych wynikających ze spadku cen ryb lub zwiększonych kosztów składowania. Komisja powinna zatwierdzać niezwłocznie takie środki zaproponowane przez państwa członkowskie.
- (12) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie złagodzenie skutków społecznych i gospodarczych epidemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (13) Z uwagi na pilny charakter potrzebnego wsparcia, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (14) Z uwagi na epidemię COVID-19 oraz na pilną potrzebę reakcji na związane z nią skutki społeczne i gospodarcze dla sektora rybołówstwa i akwakultury, należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 508/2014 oraz (UE) nr 1379/2013,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 508/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 508/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Zasoby budżetowe w ramach zarządzania dzielonego

1. Zasoby dostępne na zobowiązania w ramach EFMR na okres od 2014 do 2020 podlegające zarządzaniu dzielonemu wynoszą 5 749 331 600 EUR, według cen bieżących, zgodnie z rocznym podziałem przedstawionym w załączniku II.

2. Kwotę w wysokości 580 000 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na środki kontroli i egzekwowania, o których mowa w art. 76.

3. Kwotę w wysokości 520 000 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na środki związane z gromadzeniem danych, o którym mowa w art. 77.

4. Kwotę w wysokości 192 500 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na rekompensatę dla regionów najbardziej oddalonych na podstawie tytułu V rozdział V. Rekompensata ta nie można rocznie przekroczyć:

- a) kwoty 6 450 000 EUR dla Azorów i Madery;
- b) kwoty 8 700 000 EUR dla Wysp Kanaryjskich;
- c) kwoty 12 350 000 EUR dla francuskich regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE.

5. Państwa członkowskie mają możliwość zamiennego wykorzystywania zasobów dostępnych na mocy ust. 2 i 3.

6. 10 % zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 2 i 3, można przeznaczyć na środki związane z łagodzeniem skutków epidemii COVID-19.”;

- 2) art. 16 ust. 1 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Zasoby dostępne na zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 13 ust. 1, na okres od 2014 r. do 2020 r., jak określono w tabeli w załączniku II, ustala się na podstawie następujących obiektywnych kryteriów:”;

- 3) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) zmian do programów operacyjnych dotyczących wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. d), art. 35, art. 44 ust. 4a, art. 55 ust. 1 lit. b), art. 57, 66 i 67 i art. 69 ust. 3, w tym realokacji zasobów finansowych na potrzeby tego wsparcia w celu zaradzenia skutkom epidemii COVID-19.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 2 nie stosuje się do wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 34 i art. 41 ust. 2.”;

- 4) art. 25 ust. 3 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem ust. 5 niniejszego artykułu, całkowity wkład finansowy z EFMR w zakresie środków, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 34, i w wymianę lub modernizację głównych lub dodatkowych silników, o której mowa w art. 41, nie przekracza wyższego z dwóch następujących progów:”;

- 5) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. EFMR może wspierać finansowanie środków na rzecz tymczasowego zaprzestania działalności połowowej w następujących przypadkach:

- a) wdrażania środków Komisji lub środków nadzwyczajnych państw członkowskich, o których mowa odpowiednio w art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub środków ochrony, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, w tym okresów zamkniętych;
- b) nieprzedłużenia ważności umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub protokołów do tych umów;
- c) gdy tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej zostało określone w planie zarządzania przyjętym zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1967/2006 (*) lub w planie wieloletnim przyjętym na mocy art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, gdy, na podstawie informacji naukowych, zmniejszenie nakładu połowowego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 2 ust. 2 i art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- d) gdy tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej ma miejsce w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 grudnia 2020 r. w wyniku epidemii COVID-19, w tym w przypadku statków prowadzących działalność w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.

Zgodnie z art. 65 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy tego rozporządzenia wydatki na działania wspierane na podstawie akapitu pierwszego lit. d) niniejszego ustępu kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), może być udzielane na okres maksymalnie sześciu miesięcy na statek w latach 2014–2020. Ten maksymalny okres nie ma zastosowania do wsparcia, o którym mowa w lit. d) tego akapitu.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Do celów ust. 1 lit. d) stosuje się następujące odstępstwa:

- a) na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. a), jeżeli statek rybacki jest zarejestrowany w rejestrze floty rybackiej Unii od mniej niż dwóch lat w momencie złożenia wniosku o wsparcie, państwa członkowskie mogą obliczać minimalną liczbę dni działalności połowowej wymaganą dla tego statku jako proporcjonalną część 120 dni w ostatnich dwóch latach kalendarzowych;
- b) na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. b), jeżeli rybak rozpoczął pracę na pokładzie unijnego statku rybackiego w okresie krótszym niż dwa lata poprzedzające złożenie wniosku o wsparcie, państwa członkowskie mogą obliczać minimalną liczbę dni pracy wymaganą dla tego rybaka jako proporcjonalną część 120 dni w ostatnich dwóch latach kalendarzowych;
- c) na zasadzie odstępstwa od ust. 3 wsparcia udziela się również rybakom łowiącym z brzegu, którzy pracowali przez co najmniej 120 dni w ostatnich dwóch latach kalendarzowych poprzedzających datę złożenia wniosku o wsparcie. Jeżeli rybak łowiący z brzegu rozpoczął pracę w okresie krótszym niż dwa lata poprzedzające złożenie wniosku o wsparcie, państwa członkowskie mogą obliczać minimalną liczbę dni pracy wymaganą dla tego rybaka łowiącego z brzegu jako proporcjonalną część 120 dni w ostatnich dwóch latach kalendarzowych.”;

- 6) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. EFMR może wspierać środki na rzecz tymczasowego zaprzestania działalności połowowej spowodowanego epidemią COVID-19, jak przewidziano w art. 33 ust. 1 akapit pierwszy lit. d), na warunkach określonych w art. 33.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów ust. 1 i 4a:

- a) odniesienia do statków rybackich zawarte w art. 30, 32, 33, 38, 39, 41 i 42 uznaje się za odniesienia do statków operujących wyłącznie na wodach śródlądowych;
- b) odniesienia do środowiska morskiego zawarte w art. 38 uznaje się za odniesienia do środowiska, w którym działają statki rybackie wykorzystywane do rybołówstwa śródlądowego.”;

7) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Środki dotyczące zdrowia publicznego

1. EFMR może wspierać następujące systemy rekompensat:

- a) rekompensatę kosztów ponoszonych przez hodowców mięczaków w związku z tymczasowym zawieszeniem zbiorów hodowanych mięczaków, gdy takie zawieszenie następuje wyłącznie z powodu kwestii związanych ze zdrowiem publicznym;
- b) przyznawanie kapitału obrotowego i rekompensaty kosztów ponoszonych przez hodowców z sektora akwakultury.

Rekompensatę, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), można przyznać w związku z tymczasowym zawieszeniem lub ograniczeniem produkcji i sprzedaży lub dodatkowymi kosztami składowania w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 grudnia 2020 r. z powodu epidemii COVID-19.

2. Wsparcie na podstawie ust. 1 lit. a) można przyznać tylko w przypadku, gdy zawieszenie zbiorów spowodowane zanieczyszczeniem mięczaków wynika z rozprzestrzenienia się planktonu wytwarzającego toksyny lub obecności planktonu zawierającego biotoksyny, oraz pod warunkiem że:

- a) takie zanieczyszczenie trwa dłużej niż cztery następujące po sobie miesiące; lub
- b) strata poniesiona w wyniku zawieszenia zbiorów wynosi więcej niż 25 % rocznego obrotu danego przedsiębiorstwa, obliczanego na podstawie średniego obrotu tego przedsiębiorstwa z okresu trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym nastąpiło zawieszenie zbiorów.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie mogą wprowadzić szczególne zasady obliczania dla przedsiębiorstw działających krócej trzy lata.

3. Maksymalny okres, w odniesieniu do którego można przyznać rekompensatę na podstawie ust. 1 lit. a), wynosi 12 miesięcy w trakcie całego okresu programowania. W należycie uzasadnionych przypadkach okres ten można przedłużyć jednokrotnie o maksymalnie 12 dodatkowych miesięcy, tak aby łącznie wynosił on nie więcej niż 24 miesiące.

Zgodnie z art. 65 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy tego rozporządzenia wydatki na działania wspierane na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.”;

8) art. 66 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Wsparcie przyznawane rocznie na organizację producentów na podstawie niniejszego artykułu nie przekracza 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez tę organizację producentów w poprzedzających trzech latach kalendarzowych. Dla nowo uznanej organizacji producentów wsparcie to nie przekracza 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez członków tej organizacji w poprzedzających trzech latach kalendarzowych.

4. Zainteresowane państwo członkowskie może przyznać zaliczkę w wysokości od 50 % do 100 % wsparcia finansowego po zatwierdzeniu planu produkcji i obrotu zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.”;

9) art. 67 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy jest to konieczne w związku z epidemią COVID-19, EFMR może wspierać rekompensaty przyznawane uznanym organizacjom producentów i związkom organizacji producentów, które składują produkty rybołówstwa lub akwakultury wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 lub produkty objęte kodem CN 0302 wymienione w lit. a) załącznika I do tego rozporządzenia, pod warunkiem że produkty te składuje się zgodnie z art. 30 i 31 tego rozporządzenia oraz pod następującymi warunkami:

- a) kwota dopłat do składowania nie przekracza kwoty technicznych i finansowych kosztów działań koniecznych do stabilizacji i składowania danych produktów;

- b) ilości kwalifikowalne do dopłat do składowania nie przekraczają 25 % rocznych ilości danych produktów przeznaczonych do sprzedaży przez organizację producentów;
- c) wsparcie finansowe przyznawane rocznie nie przekracza 20 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez członków organizacji producentów w okresie od 2017 r. do 2019 r.

Do celów akapitu pierwszego lit. c), jeżeli dany członek organizacji producentów nie wprowadził do obrotu żadnych produktów w okresie od 2017 r. do 2019 r., pod uwagę bierze się średnią roczną wartość produkcji wprowadzonej do obrotu w ciągu pierwszych trzech lat produkcji prowadzonej przez tego członka.

- 2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, wygasa dnia 31 grudnia 2020 r.

Zgodnie z art. 65 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy tego rozporządzenia wydatki na działania wspierane na podstawie niniejszego artykułu kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.;

- 10) w art. 69 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. EFMR może wspierać przyznawanie kapitału obrotowego i rekompensat przedsiębiorstwom przetwórczym w zakresie określonym w art. 55 ust. 1 akapit drugi jak w przypadku hodowców z sektora akwakultury.”;

- 11) art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. EFMR może wspierać rekompensaty za dodatkowe koszty ponoszone przez podmioty zajmujące się połowami, hodowlą i przetwarzaniem niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, a także obrotem tymi produktami.

EMFR może również wspierać środki w celu zrekompensowania strat gospodarczych wynikających z epidemii COVID-19, w szczególności strat gospodarczych wynikających ze spadku cen ryb lub zwiększonych kosztów składowania.”;

- 12) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą wprowadzać zmiany treści planu rekompensat, o którym mowa w ust. 1. Państwa członkowskie przedkładają takie zmiany Komisji. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające jej decyzję w przedmiocie zatwierdzenia takich zmian. Jeżeli zmiany dotyczą środków w celu zrekompensowania strat gospodarczych wynikających z epidemii COVID-19 na podstawie art. 70 ust. 1 akapit drugi Komisja przyjmuje takie akty wykonawcze w terminie 15 dni od przedłożenia danej zmiany. Niezależnie od ust. 4 niniejszego artykułu akty wykonawcze dotyczące środków w celu zrekompensowania strat gospodarczych wynikających z epidemii COVID-19 określają również sposoby obliczania dodatkowych kosztów oraz sposoby wykonania przez państwa członkowskie.”;

- 13) w art. 79 uchyla się ustęp 2;

- 14) art. 94 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) 50 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w przypadku wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 34 i art. 41 ust. 2;”;

- 15) art. 95 ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) operacja dotyczy wsparcia na podstawie art. 33 lub 34 lub rekompensaty na podstawie art. 54, 55 lub 56 lub art. 69 ust. 3;”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów akwakultury zgodnie z art. 30 i 31 niniejszego rozporządzenia.”;

2) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Mechanizm składowania

Organizacje producentów rybołówstwa i akwakultury mogą otrzymywać wsparcie finansowe na składowanie produktów wymienionych w załączniku II lub produktów objętych kodem CN 0302 wymienionych w lit. a) załącznika I do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

- a) spełnione są warunki uzyskania dopłat do składowania, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 (*);
- b) produkty zostały wprowadzone do obrotu przez organizacje producentów i nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 31;
- c) w stosownych przypadkach produkty odpowiadają wspólnym normom handlowym ustanowionym zgodnie z art. 33, a ich jakość jest odpowiednia z punktu widzenia spożycia przez ludzi;
- d) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane w zbiornikach lub skrzynkach przez zamrożenie, na pokładzie statków albo w obiektach lądowych, przez solenie, suszenie, marynowanie lub, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzację, niezależnie od tego, czy produkty te podlegały filetowaniu, porcjowaniu lub, w stosownych przypadkach, odgławianiu;
- e) nie składa się żywych produktów akwakultury;
- f) składowane produkty są ponownie wprowadzane na rynek z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie; oraz;
- g) produkty pozostają w składzie przez co najmniej pięć dni.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).”;

3) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów może złożyć indywidualną propozycję ceny progowej dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 30, odnośnie do produktów wymienionych w załączniku II lub produktów objętych kodem CN 0302 wymienionych w lit. a) załącznika I do niniejszego rozporządzenia.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Jeżeli dane państwo członkowskie nie określiło cen progowych zgodnie z ust. 4 przed wybuchem epidemii COVID-19, to państwo członkowskie niezwłocznie określa przedmiotowe ceny progowe na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3. Ceny zostają podane do wiadomości publicznej.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. GRLIĆ RADMAN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/561**z dnia 23 kwietnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania niektórych jego przepisów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i art. 168 ust. 4 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ⁽²⁾ ustanowiono nowe ramy regulacyjne, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego w odniesieniu do wyrobów medycznych objętych tym rozporządzeniem, przyjmując jako podstawę wysoki poziom ochrony zdrowia pacjentów i użytkowników oraz biorąc pod uwagę małe i średnie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym sektorze. Jednocześnie rozporządzeniem (UE) 2017/745 ustanawia się wysokie normy jakości i bezpieczeństwa dla wyrobów medycznych w odpowiedzi na powszechne obawy dotyczące bezpieczeństwa takich wyrobów. Dodatkowo rozporządzenie (UE) 2017/745 znacząco wzmacnia kluczowe elementy podejścia regulacyjnego określonego obecnie w dyrektywach Rady 90/385/EWG ⁽³⁾ i 93/42/EWG ⁽⁴⁾, takie jak nadzór nad jednostkami notyfikowanymi, procedury oceny zgodności, badania kliniczne i ocena kliniczna, obserwacja i nadzór rynku, a jednocześnie wprowadza przepisy zapewniające przejrzystość i identyfikowalność w odniesieniu do wyrobów medycznych, w celu poprawy zdrowia i bezpieczeństwa.
- (2) Epidemia COVID-19 i związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stanowi bezprecedensowe wyzwanie dla państw członkowskich i ogromne obciążenie dla organów krajowych, instytucji zdrowia publicznego, obywateli Unii i podmiotów gospodarczych. Kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stworzył nadzwyczajne okoliczności, które wymagają znacznych dodatkowych zasobów oraz większej dostępności wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu, czego nie można było przewidzieć w momencie przyjmowania rozporządzenia (UE) 2017/745. Te nadzwyczajne okoliczności mają istotny wpływ na różne obszary objęte rozporządzeniem (UE) 2017/745, takie jak wyznaczanie i praca jednostek notyfikowanych oraz wprowadzanie do obrotu i udostępnianie na rynku wyrobów medycznych w Unii.
- (3) Wyroby medyczne, takie jak rękawice medyczne, maski chirurgiczne, sprzęt do intensywnej opieki medycznej i inne urządzenia medyczne, odgrywają kluczową rolę w kontekście epidemii COVID-19 i związanego z nią kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, gdyż pomagają zapewnić zdrowie i bezpieczeństwo obywateli Unii oraz umożliwiają państwom członkowskim zapewnienie niezbędnej opieki medycznej pacjentom, którzy pilnie potrzebują takiej opieki.
- (4) Z uwagi na niespotykaną dotąd skalę obecnych wyzwań oraz ze względu na złożoność rozporządzenia (UE) 2017/745 jest bardzo prawdopodobne, że państwa członkowskie, instytucje zdrowia publicznego, podmioty gospodarcze i inne zainteresowane strony nie będą w stanie zapewnić właściwego wdrożenia i stosowania tego rozporządzenia od dnia 26 maja 2020 r. czyli od przewidzianej w nim daty rozpoczęcia stosowania.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2020 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).

- (5) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego i bezpieczeństwo pacjentów, zagwarantować pewność prawa oraz uniknąć potencjalnych zakłóceń na rynku, należy odroczyć rozpoczęcie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/745. Biorąc pod uwagę epidemię COVID-19 i związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, jej rozwój epidemiologiczny, a także dodatkowe zasoby potrzebne państwom członkowskim, instytucjom zdrowia publicznego, podmiotom gospodarczym i innym zainteresowanym stronom, należy odroczyć rozpoczęcie stosowania tych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/745 o jeden rok.
- (6) Wspomniane rozpoczęcie stosowania należy odroczyć w odniesieniu do przepisów rozporządzenia (UE) 2017/745, które w przeciwnym razie zaczęłyby obowiązywać od dnia 26 maja 2020 r. Aby zapewnić stałą dostępność wyrobów medycznych na rynku unijnym, w tym wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu w kontekście epidemii COVID-19 i związanego z nią kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, należy również dostosować niektóre przepisy przejściowe rozporządzenia (UE) 2017/745, które w przeciwnym razie przestałyby mieć zastosowanie.
- (7) Zarówno dyrektywy 90/385/EWG i 93/42/EWG, jak i rozporządzenie (UE) 2017/745 upoważniają właściwe organy krajowe, na należycie uzasadniony wniosek, do zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wyrobów medycznych, w przypadku których nie przeprowadzono odpowiednich procedur oceny zgodności, ale których używanie leży w interesie ochrony zdrowia bądź w interesie zdrowia publicznego, bezpieczeństwa pacjentów lub zdrowia pacjentów („odstępstwo krajowe”). Rozporządzenie (UE) 2017/745 pozwala również Komisji, w wyjątkowych przypadkach, na rozszerzenie zakresu ważności krajowego odstępstwa na ograniczony czas, tak by obejmowało ono terytorium Unii („odstępstwo ogólnounijne”). Z uwagi na epidemię COVID-19 i związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania odstępstw ogólnounijnych w odpowiedzi na odstępstwa krajowe, po to aby skutecznie rozwiązywać kwestię potencjalnego braku w całej Unii wyrobów medycznych o zasadniczym znaczeniu. Z tego względu właściwe jest, aby odpowiedni przepis rozporządzenia (UE) 2017/745 miał zastosowanie w najwcześniejszym możliwym terminie oraz aby odpowiednie przepisy dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG zostały uchylone od tej daty. Biorąc pod uwagę, że możliwość przyjęcia odstępstw ogólnounijnych ma zostać przekazana Komisji w okresie przejściowym w odniesieniu do krajowych odstępstw od dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG, konieczne są pewne zmiany w odpowiednich przepisach rozporządzenia (UE) 2017/745.
- (8) Aby uwzględnić wszelkie krajowe odstępstwa przyznane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 90/385/EWG lub 93/42/EWG w kontekście epidemii COVID-19 przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, konieczne jest zapewnienie państwom członkowskim możliwości powiadamiania o tych odstępstwach krajowych, a Komisji – rozszerzania zakresu ich ważności na terytorium Unii.
- (9) W celu zapewnienia stałej obecności sprawnych i skutecznych ram regulacyjnych dla wyrobów medycznych konieczne jest odroczenie rozpoczęcia stosowania przepisu uchylającego dyrektywy 90/385/EWG i 93/42/EWG.
- (10) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie odroczenie rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/745 oraz umożliwienie rozszerzenia zakresu ważności krajowych odstępstw dozwolonych na mocy dyrektywy 90/385/EWG lub 93/42/EWG, tak by obejmowały one terytorium Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (11) Przyjęcie niniejszego rozporządzenia odbywa się w wyjątkowych okolicznościach wynikających z epidemii COVID-19 i związanego z tym kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego. Aby zmiana rozporządzenia (UE) 2017/745 w odniesieniu do dat rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów przyniosła zamierzony skutek, niniejsze rozporządzenie musi wejść w życie przed dniem 26 maja 2020 r. Uznano zatem, że należy przewidzieć możliwość odstąpienia od ośmiotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (12) Z uwagi na nadrzędną potrzebę natychmiastowego rozwiązania kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego związanego z epidemią COVID-19 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

(13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/745,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2017/745 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w zdaniu pierwszym datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
 - b) w zdaniu drugim datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
- 2) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w zdaniu pierwszym datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
 - (ii) w zdaniu trzecim datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
 - b) w ust. 6 datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
- 3) w art. 34 ust. 1 datę „25 marca 2020 r.” zastępuje się datą „25 marca 2021 r.”;
- 4) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W drodze odstępstwa od art. 52 niniejszego rozporządzenia lub – w okresie od dnia 24 kwietnia 2020 r. do dnia 25 maja 2021 r. – w drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 90/385/EWG lub od art. 11 ust. 1–6 dyrektywy 93/42/EWG – właściwy organ może, na należycie uzasadniony wniosek, pozwolić na wprowadzenie do obrotu lub do używania na terytorium danego państwa członkowskiego określonego wyrobu, w przypadku którego nie przeprowadzono stosownych procedur, o których mowa w tych artykułach, ale którego używanie leży w interesie zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa lub zdrowia pacjentów.”;
 - b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwo członkowskie może poinformować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym zezwoleniu wydanym zgodnie z art. 9 ust. 9 dyrektywy 90/385/EWG lub art. 11 ust. 13 dyrektywy 93/42/EWG przed dniem 24 kwietnia 2020 r.”;
 - c) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja – w wyjątkowych przypadkach związanych ze zdrowiem publicznym lub zdrowiem lub bezpieczeństwem pacjentów – może, w drodze aktów wykonawczych, rozszerzyć na ograniczony czas zakres ważności pozwolenia wydanego przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub – w przypadku wydania przed dniem 24 kwietnia 2020 r. – zgodnie z art. 9 ust. 9 dyrektywy 90/385/EWG lub art. 11 ust. 13 dyrektywy 93/42/EWG, tak by obejmowało ono terytorium Unii, i wyznaczyć warunki, na jakich wyrób ten może zostać wprowadzony do obrotu lub do używania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 114 ust. 3.”;
- 5) w art. 113 datę „25 lutego 2020 r.” zastępuje się datą „25 lutego 2021 r.”;
- 6) w art. 120 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;
 - b) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od art. 5 niniejszego rozporządzenia wyrób, który jest wyrobem klasy I zgodnie z dyrektywą 93/42/EWG, dla którego deklaracja zgodności została sporządzona przed dniem 26 maja 2021 r. i dla którego procedura oceny zgodności na podstawie niniejszego rozporządzenia wymaga zaangażowania jednostki notyfikowanej, lub który posiada certyfikat wydany zgodnie z dyrektywą 90/385/EWG lub dyrektywą 93/42/EWG i który jest ważny na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, może być wprowadzony do obrotu lub wprowadzony do używania do dnia 26 maja 2024 r. tylko wtedy, jeżeli od dnia 26 maja 2021 r. pozostaje on zgodny z którąkolwiek z tych dyrektyw oraz nie ma istotnych zmian w projekcie i przewidzianym zastosowaniu. Jednakże określone w niniejszym rozporządzeniu wymogi dotyczące nadzoru po wprowadzeniu do obrotu, nadzoru rynku, obserwacji, rejestracji podmiotów gospodarczych i wyrobów stosuje się zamiast odpowiadających im wymogów określonych w tych dyrektywach.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyroby, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu na podstawie dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG przed dniem 26 maja 2021 r., oraz wyroby, które zostały wprowadzone do obrotu od dnia 26 maja 2021 r. zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, mogą być w dalszym ciągu udostępniane na rynku lub wprowadzane do użytkowania do dnia 26 maja 2025 r.”;

d) w ust. 5 datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG jednostki oceniające zgodność, które stosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia, mogą być wyznaczane i notyfikowane przed dniem 26 maja 2021 r. Jednostki notyfikowane, które zostały wyznaczone i notyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mogą stosować procedury oceny zgodności określone w niniejszym rozporządzeniu i wydawać certyfikaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed dniem 26 maja 2021 r.”;

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wyroby objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 1 ust. 6 lit. g), które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu lub wprowadzone do użytkowania zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwach członkowskich przed dniem 26 maja 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu lub do użytkowania w tych państwach.”;

g) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w zdaniu pierwszym datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

(ii) w zdaniu drugim datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

7) w art. 122 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

a) w formule wprowadzającej datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— art. 9 ust. 9 dyrektywy 90/385/EWG oraz art. 11 ust. 13 dyrektywy 93/42/EWG, które tracą moc z dniem 24 kwietnia 2020 r.”;

8) w art. 123 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

(ii) w lit. d) zdanie pierwsze datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”;

(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) w odniesieniu do wyrobów wielokrotnego użytku, które mają zawierać nośnik kodu UDI na samym wyrobie, art. 27 ust. 4 stosuje się do:

(i) wyrobów do implantacji i wyrobów klasy III – od dnia 26 maja 2023 r.;

(ii) wyrobów klasy IIa i klasy IIb – od dnia 26 maja 2025 r.;

(iii) wyrobów klasy I – od dnia 26 maja 2027 r.”;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„j) art. 59 stosuje się od dnia 24 kwietnia 2020 r.”;

9) w załączniku IX sekcji 5.1 lit. h) datę „26 maja 2020 r.” zastępuje się datą „26 maja 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/562

z dnia 23 kwietnia 2020 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 401/2013 z dnia 2 maja 2013 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie i uchylające rozporządzenie (WE) nr 194/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4i,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 maja 2013 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 401/2013.
- (2) Zgodnie z art. 4i rozporządzenia (UE) nr 401/2013 Rada przeprowadziła przegląd wykazu wskazanych osób i podmiotów, zamieszczonego w załączniku IV do tego rozporządzenia.
- (3) W odniesieniu do jednego z wykazów otrzymano zaktualizowane informacje.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący

(¹) Dz.U. L 121 z 3.5.2013, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wpis nr 3 w wykazie osób i podmiotów zamieszczonym w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 401/2013 otrzymuje brzmienie:

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„3.	Than Oo	Data urodzenia: 12 paź dziernika 1973 r. Płeć: mężczyzna. Wojskowy numer iden- tyfikacyjny: BC 25723	General brygady Than Oo był do maja 2018 r. do- wódcą 99. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 99. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bez- prawne zabójstwa, przemoc seksualną i systema- tyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018”

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/563

z dnia 23 kwietnia 2020 r.

zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/184/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie.
- (2) Z przeglądu decyzji 2013/184/WPZiB wynika, że obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 30 kwietnia 2021 r.
- (3) W odniesieniu do jednego z wykazów otrzymano zaktualizowane informacje.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/184/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/184/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 kwietnia 2021 r. Jest ona przedmiotem stałego przeglądu. Jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, jej okres obowiązywania zostaje przedłużony lub dokonuje się w niej odpowiednich zmian.”;

- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/184/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie oraz uchylająca decyzję 2010/232/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 75).

ZAŁĄCZNIK

Wpis nr 3 w wykazie osób i podmiotów zamieszczony w załączniku do decyzji 2013/184/WPZiB otrzymuje brzmienie:

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„3.	Than Oo	Data urodzenia: 12 października 1973 r. Płeć: mężczyzna. Wojskowy numer identyfikacyjny: BC 25723	Generał brygady Than Oo był do maja 2018 r. dowódcą 99. dywizji piechoty lekkiej sił zbrojnych Mjanmy (Tatmadaw). Jest on zatem odpowiedzialny za akty okrucieństwa i poważne pogwałcenia praw człowieka popełnione w drugiej połowie 2017 r. przez 99. dywizję piechoty lekkiej wobec ludności Rohingja w stanie Arakan. Czyny te obejmują bezprawne zabójstwa, przemoc seksualną i systematyczne palenie domów i budynków należących do ludu Rohingja.	25.6.2018”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/564**z dnia 23 kwietnia 2020 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/298 w sprawie wspierania przez Unię działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności w zakresie monitorowania i kontroli oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lutego 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/298 ⁽¹⁾.
- (2) Art. 5 akapit drugi decyzji (WPZiB) 2018/298 przewiduje 24-miesięczny okres wdrażania od daty zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3 tej decyzji, w odniesieniu do działań, o których mowa w jej art. 1.
- (3) Umowa o finansowaniu z Komisją Przygotowawczą Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) została podpisana w dniu 28 kwietnia 2018 r. i w związku z tym wygaśnie w dniu 27 kwietnia 2020 r.
- (4) W dniu 19 marca 2020 r. dr Lassina ZERBO, sekretarz wykonawczy Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw CTBTO, wystąpił z wnioskiem o przedłużenie do dnia 30 listopada 2020 r. okresu wdrażania przewidzianego w decyzji (WPZiB) 2018/298 ze względu na pojawiający się ogólnosiwiatowy kryzys Covid-19 oraz związane z tym tymczasowe zawieszenie innych niż niezbędne działań CTBTO.
- (5) Należy w związku z tym zmienić decyzję (WPZiB) 2018/298.
- (6) Przedłużenie działań, o których mowa w art. 1 decyzji (WPZiB) 2018/298, do dnia 30 listopada 2020 r. nie wpływa na zasoby,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 5 akapit drugi decyzji (WPZiB) 2018/298 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 30 listopada 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/298 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie wspierania przez Unię działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności w zakresie monitorowania i kontroli oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 56 z 28.2.2018, s. 34).

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

DECYZJA ZARZĄDU AGENCJI WSPARCIA BEREC (URZĘDU BEREC)

z dnia 10 września 2019 r.

ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące ograniczeń niektórych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach działań prowadzonych przez Urząd BEREC

ZARZĄD,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE ⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem”), w szczególności jego art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Urząd BEREC może, w kontekście swojego funkcjonowania, prowadzić dochodzenia administracyjne, postępowania przeddyscyplinarne, dyscyplinarne i postępowania w sprawie zawieszenia, na podstawie załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ⁽³⁾ oraz zgodnie z decyzją MC/2012/3 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) ustanawiającą ogólne przepisy wykonawcze dotyczące prowadzenia dochodzeń administracyjnych i procedur dyscyplinarnych, co oznacza przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych.
- (2) Pracownicy Urzędu BEREC mają obowiązek zgłaszania ewentualnych nielegalnych działań, w tym nadużyć finansowych lub przypadków korupcji, szkodliwych dla interesów Unii lub działań związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych, które mogą stanowić poważne niedopełnienie obowiązków pracowników Unii. Kwestię tę reguluje decyzja nr MC/2018/11 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) ustanawiająca wytyczne dotyczące informowania o nieprawidłowościach przez Urząd BEREC.
- (3) Urząd BEREC opracował politykę zapobiegania oraz skutecznego i efektywnego postępowania w przypadku faktycznego lub potencjalnego nękania psychicznego lub molestowania seksualnego w miejscu pracy, zgodnie z decyzją nr MC/2016/15 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) w sprawie polityki ochrony godności osoby i zapobiegania nękananiu psychicznemu i molestowaniu seksualnemu.
- (4) W kontekście wyżej wymienionych działań Urząd BEREC gromadzi i przetwarza istotne informacje oraz kilka kategorii danych osobowych, w tym dane identyfikacyjne osoby fizycznej, dane kontaktowe, role i zadania zawodowe, informacje na temat prywatnego i zawodowego zachowania oraz wyników, a także dane finansowe. Urząd BEREC działa jako administrator danych.
- (5) Istnieją odpowiednie zabezpieczenia w celu ochrony danych osobowych i zapobiegania przypadkowemu lub bezprawnym dostępowi do takich danych lub ich przeniesieniu, zarówno jeżeli są one przechowywane w środowisku fizycznym, jak i elektronicznym. Po przetworzeniu dane te są zatrzymywane zgodnie z obowiązującymi przepisami Urzędu BEREC dotyczącymi zatrzymywania danych, określonymi w rejestrach ochrony danych na podstawie art. 31 rozporządzenia. Po zakończeniu okresu zatrzymywania dane dotyczące sprawy, w tym dane osobowe, zostają usunięte, zanonimizowane lub przekazane do archiwów historycznych.
- (6) W tym kontekście Urząd BEREC jest zobowiązany do wypełnienia swojego obowiązku informowania osób, których dane dotyczą, w odniesieniu do powyższych działań związanych z przetwarzaniem i poszanowaniem praw osób, których dane dotyczą, określonych w rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

- (7) Może zaistnieć konieczność pogodzenia praw osób, których dane dotyczą, zgodnie z rozporządzeniem, z potrzebami wyżej wymienionych działań, przy pełnym poszanowaniu podstawowych praw i wolności innych osób, których dane dotyczą. W tym celu art. 25 rozporządzenia przewiduje, na ściśle określonych warunkach, możliwość ograniczenia stosowania art. 14–20, 35 i 36 oraz art. 4 w zakresie, w jakim jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–20. W takim przypadku należy przyjąć wewnętrzne zasady, na mocy których Urząd BEREC może ograniczyć te prawa zgodnie z tym samym artykułem rozporządzenia.
- (8) W szczególności może to mieć miejsce w przypadku przekazywania informacji na temat przetwarzania danych osobowych osobie, której dane dotyczą, na etapie wstępnej oceny dochodzenia administracyjnego lub w trakcie samego dochodzenia, przed ewentualnym oddaleniem sprawy lub etapem poprzedzającym postępowanie dyscyplinarne. W pewnych okolicznościach udzielenie takich informacji mogłoby poważnie wpłynąć na zdolność Urzędu BEREC do skutecznego prowadzenia dochodzenia, w każdym przypadku, gdy na przykład istnieje ryzyko, że dana osoba zniszczy dowody lub wpłynie na potencjalnych świadków przed przesłuchaniem. Ponadto Urząd BEREC może potrzebować ochrony swoich praw i wolności, a także praw i wolności innych zaangażowanych osób.
- (9) Konieczna może być ochrona poufności świadka lub sygnalisty, który zwrócił się o ujawnienie jego tożsamości. W takim przypadku Urząd BEREC może podjąć decyzję o ograniczeniu dostępu do tożsamości, oświadczeń i innych danych osobowych sygnalisty i innych zaangażowanych osób w celu ochrony ich praw i wolności.
- (10) Konieczne może być zapewnienie ochrony poufności wobec członka personelu, który skontaktował się z zaufanymi doradcami Urzędu BEREC w ramach postępowania w sprawie molestowania. W takim przypadku Urząd BEREC może podjąć decyzję o ograniczeniu dostępu do tożsamości, oświadczeń i innych danych osobowych domniemanej ofiary, domniemanego sprawcy i innych osób zaangażowanych w celu ochrony ich praw i wolności.
- (11) Urząd BEREC powinien stosować ograniczenia tylko wtedy, gdy są one zgodne z istotą podstawowych praw i wolności oraz są bezwzględnie konieczne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym. Urząd BEREC powinien przedstawić uzasadnienie wyjaśniające powody tych ograniczeń.
- (12) W oparciu o zasadę rozliczalności Urząd BEREC powinien prowadzić rejestr stosowania ograniczeń.
- (13) Artykuł 25 ust. 6 rozporządzenia zobowiązuje administratora danych do poinformowania osób, których dane dotyczą, o podstawowych powodach zastosowania ograniczenia oraz przysługującym im prawie do wniesienia skargi do EIOD.
- (14) Zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia Urząd BEREC może wstrzymać przekazanie informacji na temat powodów zastosowania ograniczenia osobie, której dane dotyczą, pominąć je lub go odmówić, gdyby w jakikolwiek sposób mogło ono unieważnić skutek ograniczenia. Urząd BEREC powinien oceniać indywidualnie w każdym przypadku, czy powiadomienie o ograniczeniu mogłoby unieważnić jego skutek.
- (15) Urząd BEREC powinien znieść ograniczenie, gdy tylko warunki uzasadniające ograniczenie przestaną obowiązywać, oraz regularnie oceniać te warunki.
- (16) W celu zagwarantowania jak największej ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą, oraz zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia, inspektor ochrony danych powinien być informowany w odpowiednim czasie o wszelkich zastosowanych ograniczeniach i zweryfikować zgodność z niniejszą decyzją.
- (17) Stosowanie wyżej wymienionych ograniczeń pozostaje bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania przepisów art. 16 ust. 5 i art. 17 ust. 4 rozporządzenia odnoszących się, odpowiednio, do prawa do informacji, gdy dane nie zostały uzyskane od osoby, której dane dotyczą, oraz do prawa dostępu przysługującego osobie, której dane dotyczą.
- (18) W dniu 27 maja 2019 r. przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych („EIOD”),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza decyzja ustanawia przepisy dotyczące warunków, na jakich Urząd BEREC może ograniczyć stosowanie art. 14–20, 35 i 36 oraz art. 4 w oparciu o art. 25 rozporządzenia.

Artykuł 2

Ograniczenia

1. Zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia Urząd BEREC może ograniczyć stosowanie art. 14–20, 35 i 36 oraz art. 4 w zakresie, w jakim jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–20 w przypadku:
 - a) prowadzenia dochodzenia administracyjnego, postępowania przeddyscyplinarnego, dyscyplinarnego i postępowania w sprawie zawieszenia, na podstawie załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz zgodnie z decyzją MC/2012/3 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) ustanawiającą ogólne przepisy wykonawcze dotyczące prowadzenia dochodzeń administracyjnych i procedur dyscyplinarnych, co oznacza przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych. Stosowne ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), g), h) rozporządzenia;
 - b) zapewnienia członkom personelu Urzędu BEREC możliwości poufnego zgłaszania faktów, jeżeli uważają oni, że występują poważne nieprawidłowości zgodnie z decyzją nr MC/2018/11 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) ustanawiającą wytyczne dotyczące informowania o nieprawidłowościach przez Urząd BEREC. Stosowne ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia;
 - c) zapewnienia członkom personelu Urzędu BEREC możliwości poufnego zgłaszania się do zaufanych doradców w kontekście procedury dotyczącej molestowania zgodnie z decyzją nr MC/2016/15 Komitetu Zarządzającego Urzędu Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (Urzędu BEREC) w sprawie polityki ochrony godności osoby oraz zapobiegania nękanii psychicznemu i molestowaniu seksualnemu. Stosowne ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia.
2. Kategorie danych obejmują dane identyfikacyjne osoby fizycznej, dane kontaktowe, role i zadania zawodowe, informacje na temat zachowań prywatnych i zawodowych oraz wyniki, a także dane finansowe.
3. Wszelkie ograniczenia respektują istotę podstawowych praw i wolności oraz są niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym.
4. Badanie konieczności i analizę proporcjonalności przeprowadza się indywidualnie dla każdego przypadku przed wprowadzeniem ograniczeń. Zakres ograniczeń zawęża się do tego, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów z uwzględnieniem zagrożeń dla praw i wolności osób, których dane dotyczą.
5. Urząd BEREC składa do celów związanych z rozliczalnością dokumentację opisującą powody zastosowanych ograniczeń, do których zastosowanie mają powody wymienione w ust. 1, oraz wyniki badania konieczności i analizy proporcjonalności. Dokumentacja ta stanowi część rejestru *ad hoc*, który jest udostępniany na wniosek EIOD. Sprawozdanie dotyczące stosowania art. 25 rozporządzenia jest okresowo udostępniane.

Artykuł 3

Zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą

Ocena zagrożeń dla praw i wolności osób, których dane osobowe mogą podlegać ograniczeniom, jak również okres ich zatrzymywania, znajdują się w rejestrze odpowiednich czynności przetwarzania danych zgodnie z art. 31 rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich ocenach skutków dla ochrony danych na podstawie art. 39 rozporządzenia.

Artykuł 4

Okresy przechowywania i zabezpieczenia

Urząd BEREC wdraża zabezpieczenia służące zapobieganiu nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych, które mogą podlegać ograniczeniom. Zabezpieczenia te obejmują środki techniczne i organizacyjne oraz są szczegółowo określone, w razie potrzeby, w wewnętrznych decyzjach Urzędu BEREC, procedurach i przepisach wykonawczych. Zabezpieczenia te obejmują:

- a) odpowiednią definicję ról, obowiązków i etapów proceduralnych;
- b) w stosownych przypadkach, bezpieczne środowisko elektroniczne, które uniemożliwia bezprawne lub przypadkowe uzyskanie dostępu lub przekazywanie danych elektronicznych osobom nieupoważnionym;
- c) w stosownych przypadkach, bezpieczne przechowywanie i przetwarzanie dokumentów w formie papierowej;
- d) należyte monitorowanie ograniczeń i okresowe przeglądy, przeprowadzane co najmniej raz na sześć miesięcy. Przegląd musi być przeprowadzony również w przypadku, gdy istotne elementy sprawy ulegają zmianie. Ograniczenia są znoszone, gdy tylko przestają występować okoliczności uzasadniające ich stosowanie.

Artykuł 5

Informacje dla inspektora ochrony danych i ich przegląd

1. Inspektor ochrony danych Urzędu BEREC jest informowany bez zbędnej zwłoki, gdy prawa osób, których dane dotyczą, są ograniczone zgodnie z niniejszą decyzją oraz udostępnia rejestr i wszelkie dokumenty dotyczące elementów stanu faktycznego i prawnego.
2. Inspektor ochrony danych Urzędu BEREC może zwrócić się z wnioskiem o dokonanie przeglądu stosowania ograniczeń. Urząd BEREC informuje swojego inspektora ochrony danych na piśmie o wyniku wnioskowanego przeglądu.
3. Udział inspektora ochrony danych Urzędu BEREC w procedurze wprowadzania ograniczeń, w tym w wymianie informacji, jest dokumentowany w odpowiedniej formie.

Artykuł 6

Informowanie osób, których dotyczą dane, o ograniczeniach dotyczących ich praw

1. Urząd BEREC włącza do opublikowanych na swojej stronie internetowej informacji o ochronie danych ogólne informacje dla osób, których dane dotyczą, na temat potencjalnych ograniczeń wszystkich praw osób, których dane dotyczą, opisanych w art. 2 ust. 1 niniejszej decyzji. Informacja ta zawiera wskazanie praw, które mogą podlegać ograniczeniu, powody ograniczenia oraz potencjalny okres obowiązywania ograniczenia.
2. Ponadto Urząd BEREC bez zbędnej zwłoki i w formie pisemnej informuje osoby, których dane dotyczą, indywidualnie o obecnych lub przyszłych ograniczeniach ich praw, zgodnie z dalszymi ustaleniami zawartymi w art. 7, 8 i 9 niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Prawo do informacji przekazywanych osobom, których dane dotyczą, oraz przekazywanie informacji na temat naruszeń ochrony danych

1. Jeżeli w kontekście działań, o których mowa w niniejszej decyzji, Urząd BEREC ogranicza, w całości lub w części, prawa osób, których dane dotyczą, wymienione w art. 14–16 i 35 rozporządzenia, osoby, których dane dotyczą, są informowane o podstawowych powodach zastosowania ograniczenia oraz przysługującym im prawie do wniesienia skargi do EIOD, a także o prawie do wniesienia środka ochrony prawnej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Urząd BEREC może odroczyć, pominąć lub odmówić udzielenia informacji dotyczących przyczyn ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spowodowałoby to anulowanie skutków ograniczenia. Ocena ta odbywa się indywidualnie dla każdego przypadku.

Artykuł 8

Prawo dostępu, sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania przysługujące osobom, których dotyczą dane

1. Jeżeli w kontekście działań, o których mowa w niniejszej decyzji, Urząd BEREC ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu do danych osobowych, prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, o których mowa odpowiednio w art. 17–20 rozporządzenia, informuje o tym w swojej odpowiedzi na wniosek osoby, której dane dotyczą, o głównych powodach, na których opiera się stosowanie ograniczenia, oraz możliwości wniesienia skargi do EIOD lub wniesienia środka zaskarżenia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Urząd BEREC może odroczyć, pominąć lub odmówić udzielenia informacji dotyczących przyczyn ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spowodowałyby to anulowanie skutków ograniczenia. Ocena ta odbywa się indywidualnie dla każdego przypadku.

Artykuł 9

Poufność łączności elektronicznej

1. Urząd BEREC, w wyjątkowych okolicznościach i zgodnie z przepisami oraz z uzasadnieniem dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, może ograniczyć prawo do poufności łączności elektronicznej, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia. W takim przypadku Urząd BEREC szczegółowo przedstawia okoliczności, powody, istotne ryzyka i powiązane zabezpieczenia w konkretnych przepisach wewnętrznych.
2. W przypadku gdy Urząd BEREC ogranicza prawo do poufności łączności elektronicznej, Urząd ten informuje zainteresowaną osobę, której dotyczą dane, w odpowiedzi na jej wniosek, o podstawowych powodach zastosowania ograniczenia oraz o możliwości wniesienia skargi do EIOD lub wniesienia środka ochrony prawnej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. Urząd BEREC może wstrzymać przekazanie informacji na temat powodów ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, pominąć je lub go odmówić, gdyby mogło ono unieważnić skutek ograniczenia. Ocena ta odbywa się indywidualnie dla każdego przypadku.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Rydze dnia 10 września 2019 r.

W imieniu Agencji Wsparcia BEREC
Jeremy GODFREY
Przewodniczący Zarządu

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL